

[N. P. Andreasen.]

de for smaa Ejendomme. En af Ordførerne sagde før, at der under Omtalen af disse for smaa Husmandsbrug var nævnt, at Tallet laa paa omkring 50 000. Det ærede Medlem troede ikke, det var rigtigt, og mente, at det snarere maatte ligge omkring 30 000. Jeg vil gerne sige her, at under Administrationen af Kornloven er Tallet paa, hvor mange Husmandsbrug vi har, kommet frem. Herefter var vi kommet op paa et Tal af omkring 80 000 Husmandsbrug, hvis Jordværdi er under 6 000 Kr., og det er jo ikke for store Ejendomme. Det er disse Ejendomme, som har faaet Tildelingskorn efter Kornloven. Jeg skal gerne være den første til at indrømme, at der slet ikke er Tale om, at disse 80 000 — eller hvor mange det nu bliver — gerne vil have Tillægsjord. Jeg vilde tro, at det bliver et langt mindre Antal, og jeg er enig med den ærede konservative Ordfører (Chr. R. Christensen) i, at dér kommer vi sikkert ned paa ca. 30 000, maaske endda under. Jeg vil gerne understrege, at der jo ikke er Tale om en Tvangsforanstaltning, man skal selvfølgelig have Lov til at vælge, om man vil have Tillægsjord, eller man ikke vil have det — der er selvfølgelig ingen, der tænker paa at øve Tvang over for nogen som helst.

Vi har jo nu faaet oprettet de saakaldte 3 Mands Udvalg i saa godt som alle Kommuner — det er vist ikke helt i Orden i alle Kommuner, men vil sikkert blive det inden ret længe —, men for at disse 3 Mands Udvalg kan faa den rigtige Karakter og opnaa de rigtige Resultater, bliver det ganske nødvendigt at indføre den Lovgivning, jeg her har omtalt. Hvis ikke der bliver gennemført Foranstaltninger, som sikrer, at man faar fat i den Jord, som disse 3 Mands Udvalg skal udpege og gøre Indstilling om til Statens Jordlovsudvalg og Landbrugsministeriet, vil man overhovedet ikke kunne komme i Besiddelse af den.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører (Carl Petersen) sagde i denne Forbindelse, rettet til mig, at han kunde være enig med os i, at vort Forslag var brugeligt over for den almindelige Jordlovgivning, men naar det drejede sig om Tillægsjord, var han ikke længere enig med os, for det Forslag, vi her har stillet, vilde overhovedet ikke give Jord foreløbig, idet der, saaledes som det ogsaa er foreslaaet af det socialdemokratiske Medlem i Betænkningen Hr. Smørum, skulde Ekspropriation til. Det

ærede Medlem Hr. Carl Petersen nævnte ogsaa, at jeg allerede i 1937 havde været med til sammen med Socialdemokratiet at foreslaa noget i den Retning. Det er fuldstændig rigtigt. Vi har her i Landet drøftet Ekspropriation gennem de sidste 30 Aar. men er ikke kommet længere end til Drøftelse, og det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, hvorfor man ikke har kunnet gennemføre denne Ekspropriation. Grundlovens Bestemmelser herom har hver Gang forhindret en Gennemførelse, og det vilde de sikkert ogsaa gøre denne Gang, hvis vi vedtog en saadan Bestemmelse. Det, man i Virkeligheden har gjort, er, at man har fremsat et Forslag, som man haabede gennem Forhandling paa Rigsdagen at kunne faa et saa stort Flertal for, at det kunde gennemføres, hvorefter man, hver Gang der fandt Ejendomshandler Sted — og det sker jo hver eneste Dag —, kunde træffe Aftale om Tillægsjord, saa man kunde faa fat i den med det samme. Jeg tror overhovedet ikke, at man kan gøre det bedre ved Ekspropriation, og slet ikke, at man kan gøre det i Øjeblikket. Det er min bestemte Opfattelse.

Maa jeg i øvrigt som min personlige Opfattelse sige, at Jordekspropriation er ikke saa let at gennemføre, som det er rent teknisk at føre et Forslag derom frem. Jeg er i hvert Fald — og har altid været det — ikke saa lidt betænkelig ved denne Ekspropriation. Det, at den ene Nabo skal hen og tage Jorden fra den anden Nabo, bliver et ikke helt let Stykke Arbejde, og man kan være ganske sikker paa, at er der noget, der kan skabe Uro og meget andet ude omkring i Landet, bliver det dette, at man ganske rolig uden videre tager Jorden. Derfor har vi netop fremsat vort Forslag, hvorefter der skulde kunne blive Enighed ogsaa udadtil i Landbruget og derigennem Lettelse for at gennemføre Bestemmelserne uden al den Uro, som ellers let vil kunne opstaa. Efter min Mening vilde man have kunnet undgaa alt dette, hvis man i Tide havde hørt efter de Røster, som er kommet baade fra den danske Husmandsbevægelse og fra mit Partis Side her i Salen. Hvis man havde gennemført en virkelig effektiv Grundskyld, saa kan det være, at vi paa en helt anden Maade kunde være kommet i Besiddelse af den Jord, som Fremtidens Udstykning har Brug for. Jeg kan ikke lade være med at fremsætte disse Bemærkninger, fordi jeg som gammel Grundskyldsmand maa beklage